

Den Stormflod, som saa uventet satte Søen i et saa stort Op-rør, at Størstedelen af Danmarks lavtliggende Jorde blev sat under Vand, gik især udover Lolland Falster og mange andre Steder deriblandt den sydlige Del af Amager, som var værst udsat og som fik sin Del af Ødelæggelses Værket.

Vandets Stigning havde begyndt ved Midnatstide og steg med en saadan Voldsomhed, at ved Middagstid, da det var paa det højeste, naaede det til Krudttaarnsvejen ved Bachersminde og stod i en Sø derfra i en Linie mod Raagaards Jorde, over-skyllede Skovgaards Jorde og hele Kongelundens Areal ud over Ullerup Fællede. Flere Steder blev der maalt 5 Fod Vand, høje Jordvolde var skjult af Vand og stod der paa disse en Pilebusk, var den overpisket med Tangrester, som viftede som et Minde i lange Tider efter den store Katastrofe.

Alt hvad der blev overskyldet, og som ikke var mur- eller nagelfast, flød med Strømmen, saasom Svinehuse og andre Træskure, Tromler og andre forskellige Ting. Saadanne Ting fandtes senere grundstødt paa en Jordvold eller paa andet grundt Vand.

Af saadanne primitive "Fartøjer" fandtes der ikke saa faa, som altid findes hos Nybyggere og herunder maa Beboerne paa det oversvømmede Areal henregnes, da den egentlige store Opdyrkning af de fælles Græsgange, først fandt Sted først i Tredserne.

Dette Naturfænomen, at Østersøen kom som en rullende Lavine ind over St. Magle Overdrev, var et Skue, som aldrig glemmes af Øjenvidner, hvoriblandt undertegnede kan regne sig, idet min Fader lod spænde 2 Heste for en Vogn (en stiv Vogn med fastsamlet Vognfading, den havde tidligere udgjort Gaardens Stadsvogn med Sæde og Agestol, som hang i Læderremme) for at kjøre ud at se om Hjælp var nødvendig nogle Steder. Min Broder var Kusk og foruden os tre kom en fjerde Mand op at kjøre. Det var en Gaardmand med sin Bøsse over Skulderen, som ogsaa skulde ud at se Oversvømmelsen.

Vi kjørte ligeud ad Gangen, lidt forbi Vejen som gaar til Kongelunden. Her laa et lille Sted, hvor der boede en Mælkeforpagter Nielsen, som levede under smaa Kaar. Her svingede vi ind, navigerende efter enkelte kendte Gjenstande, som stod over Vandet, men dog undgik vi ikke, at Hestene snublede i Møddingpølen. Vi naaede dog frem, saa vi kunde kjøre hen til en aabnestaaende Halvdør, hvor indad vi raabte, om der var nogen derinde, og der blev svaret "at vi sidder oppe paa Stønet". Da vi spurgte dem, om de vilde kjøre med

os Hjem, blev der svaret, at nu faldt Vandet, det kunde de se paa Køerne, for Vandet stod ikke saa højt oppe paa Bugen af dem, som det gjorde for en Time siden.

"Ja, Ja, saa siger vi Farvel og ønsker det maa gaa Jer godt." Det blev besvaret med Tak for vi var taget ud til dem, "men vær forsigtig for Brønden, for Brøndkarmen er svømmet bort. Vi drejede Hestene saa kort om, som det kunde lade sig gjøre. Dog viste det sig, da Vandet faldt, at den ene Hest (den Fjermer) havde traadt noget af Brøndsætningen i Stykker, altsaa for os en lykkelig Redning - vel fordi vi vilde redde andre.

Efter at vi nu havde set, hvor hurtig vi er undergivet Forvandlingens Love og hørt om en Familie, som maatte tilbringe Dag og Nat paa et Stange, fordi Vandet stod 3 Fod højt i alle Rum, hvor Møbler og andet Husgeraad flød imellem hinanden, og da vi ikke kunde bringe dem Hjælp, saa satte Kusken hjemad igjen, det gik dog ikke saa glat som paa Udturen, thi der var jo nok at passe paa den hele Tid.

Da vi forlod det omtalte Sted, drejede vi til venstre med Hjemmet som Maal, men da Vejen, som førte til Kongelunden, var passeret, saa var her et Stykke Vej, som kun havde en Bredde, der kun var som en god Sporvidde af en Vogn.

Alt var jo Hav, og Hestene skulde selv raade og de var vant til det, da de næsten daglig blev kjørt derover, naar de skulde til Markarbejde paa vor opdyrkede Fællede. Imidlertid kom vi udenfor Kjoresporet. Den nærmer Hest styrtede i den 3 Alen brede Grøft og Vognen væltede og alle Fire paa Hovedet i Vandet. Inden vi fik set os om, var Vognfadningen gaaet med Strømmen som en lille Fiskerbaad. Min Broder og den 4de Mand rejste Vognhjulene paa ret Køl og kjørte den nøgne Vogn hen til den nærmeste Gaard, hvortil Vejen var spærret med Vrag af en Skibsrigning, som Hestene gik over uden at ænse det.

Fader tog et Par Dækkener i Favnen og sagde, at jeg skulde følge efter ham. Han vidste nemlig, at der var en Jordvold langs Vejen. Med Besvær kom vi op begge to. Far gik foran og uden at ane det, var der et Stykke Jordvold revet bort. Her traadte Far ned med Dækkenerne og faldt helt under Vandet - nu fik Dækkenerne Rejsepas og var snart borte af Syne. Vi naaede endelig hen til Gaarden, hvor vi fik en Vogn tillaans, for derefter saa hurtig som muligt at naa Hjem og skifte Klæder, hvorefter alle Tre gik til Sengs for alle Tilfældes Skyld, som vi dog Gudskelov blev skaanet for.

Dirch Jansen

Hollandsminde